

De jonge honden van Spunk

Ze zijn niet ouder dan twintig, komen een keer per week bij elkaar voor een redactievergadering en publiceren hun columns, recensies en artikelen op Spunk.nl, een jongerensite die maandelijks zo'n 350.000 bezoekers trekt. 'Wij weten zelf wel wat we leuk vinden.'

Laurens Lammers

De website werd enkele jaren geleden opgericht door uitgever Frank Bierens en Erwin van der Zande, oud-redacteur van Planet Internet. In korte tijd is Spunk uitgegroeid tot het digitale platform van de jonge honden in de vaderlandse journalistiek. Artikelen schrijven doen de jongeren overigens niet pro deo. Alle redacteurs worden betaald. Een artikel levert zo'n tien eurocent per woord op.

Voor Bierens, ook oprichter van het tijdschrift Blvd, kostte het internetproject tot nog toe ongeveer evenveel als de lancering van een nieuw tijdschrift. Zijn investeringen werden echter ruimschoots terugverdiend, vooral in spraakmakende artikelen. Zo publiceerde de site onder meer een verhaal over het Murrnellius Gymnasium in Alkmaar, een witte school met een opvallend hoog percentage homoseksuele leerlingen. 'Er bestaat een school in Nederland die toestaat dat jongens openlijk speeksel uitwisselen, dat ze handje-handje lopen en elkaar in de strak bespijkerbroekte kont knijpen, schreven twee enthousiaste Spunk-verslaggevers.

Spunk sprak verder met docenten over de 'kunst van het ordehandhaven en hun pijnlijke ervaringen met leerlingen. Een natuurkundeleraar bekende ooit een leerling zo'n harde schop onder z'n kont te hebben gegeven, dat hij een week lang mank liep.

De site stond ook uitgebreid stil bij de moord op de Haagse leraar Hans van Wieren. De meest indringende

Spunk-hoofdredacteur Erwin van der Zande (l) zit de wekelijkse redactievergadering voor. V.l.n.r. verder Renske de Greef, Jan Hoek, Renée Kapitein en Roos Blok.

Foto: Frank Fahrner

bijdrage was het verhaal van een scholiere van het Terra College die voor Spunk de 'landelijke schok' van dichtbij beschreef. Geen makkelijke klus, zo bleek. Daags na de moord waren er maar weinig leerlingen te vinden die openlijk durfden te praten door intimidaties van Murat-aanhangers. 'Hou jij nou maar je bek, dadelijk heb jij ook een kogel in je hoofd!', kreeg een leerlinge te horen die Murat D. kende, maar te bang was om iets te zeggen. Tegenwoordig is het zo dat jij niet meer bang bent voor leraren maar andersom', noteerde de scholiere in haar verslag.

Medewerkers van Spunk doen bijna alles voor een goed verhaal. Pornofilms werden beproefd en afgekeurd, fietslichtjes uitgetest

en oorlogspropaganda op televisie geanalyseerd. Het probleem 'puistjes' werd bijna letterlijk uitgeknepen door er met veel dermatologen over te praten. En hoe was het om voor een dag moslim te zijn tijdens de Ramadam? Het vasten viel reuze mee, het hele vroege opstaan veel minder.

Redacteur Jan Hoek (19) ging zelfs undercover in een club van hobby-vampieren. Hoek: 'Ik had een meisje in de trein ontmoet dat bekend was met de scene. Daarna ben ik er gelijk achteraan gegaan. Het undercover gaan was eng, maar ook behoorlijk lachwekkend.' Zijn sfeerverslag verscheen onder de kop 'Interview with a vampire'. Niet alle hobby-vampieren waren enthousiast. Vooral Hoeks opmer-

king dat extreme hobby's psychologische schade kunnen veroorzaken, viel in slechte aarde.

Medewerkster Hannah Buenting (19) schreef een spraakmakend artikel over 'prozac pubers', kinderen van amper vijftien die verslaafd zijn aan antidepressiva.

Geslikt werd er niet alleen op aanraden van de psychiater, ook vonden de zware medicijnen gretig aftrek als middel tegen stress, slapeloosheid en XTC-katers na een nacht lang feesten.

Zowel Buenting als Hoek kwamen via via bij Spunk terecht. Hoek schreef al langer, ook voor andere tijdschriften.

Buenting belandde weer via Hoek op de redactie, die nu uit twaalf redacteurs bestaat in de leeftijd van zestien tot twintig jaar. Volgens Buenting zit er tussen Spunk en andere jongerenbladen een wereld van verschil. 'Veel jongerenbladen worden door volwassenen gemaakt.

Jonge journalisten mogen wel hun mening geven over de nieuwe single van Jim, maar verder gaat het vaak niet.'

Ook Hoek heeft weinig op met bestaande jongerenbladen, die er volgens hem vanuit gaan dat jongeren onzeker zijn. Hoek: 'Jongerenbladen dringen ons op dat we er goed moeten uitzien, veel seks moeten hebben en alle sterren moeten kennen. Een blad als Break Out! Is ook niet meer leuk als je ouder bent dan dertien en inmiddels weet dat je een condoom moet gebruiken als je met iemand naar bed gaat.' Hoek hekelt ook culturele blaadjes als CJP Magazine en Cult Online, die eveneens 'dingen door de strot willen duwen' en over gesubsidieerd worden door culturele fondsen. 'Wij weten zelfwel wat we leuk vinden. Onze kracht is ook dat we een grote variëteit aan onderwerpen hebben. We schrijven over films, muziek, boeken en kunst, maar ook over

seks en kleding, terwijl de meer journalistieke stukken over geloof, racisme en politiek gaan. Maar altijd met een knipoog.'

Spunk gaat uit van fascinaties en nieuwsgierigheid onder jongeren, zegt Spunk-hoofdredacteur Erwin van der Zande. 'Bij ons is de toon eerder subjectief dan objectief. Objectiviteit schept afstand tussen schrijver en lezer, terwijl die twee bij ons op een gelijk niveau staan.' Van der Zande maakt zich ook sterk voor een goede begeleiding van zijn redactieteam. 'Naar aanleiding van de moord op Van Wieren gaan twee redacteurs nu uitzoeken hoe makkelijk het is om aan een wapen te komen. Dat is best een riskante onderneming. Ik geef daarom instructies mee, zoals: neem geen geld mee of stop ermee als er iets niet pluis is.'

De eigenwijze journalistiek op Spunk.nl viel ook een bekende kwaliteitskrant op.

Sinds vorig jaar linkt de website van NRC Handelsblad naar de jongerensite en andersom. Volgens Gijsbert van Es, chef internet bij NRC, vullen Spunk.nl en de scholierenwebsite van NRC elkaar naadloos aan. 'Wij richten ons beide op dezelfde doelgroep: scholieren in de laatste jaren van Havo-VWO van vijftien tot negentien jaar. Wij maken voor deze groep een echte 'schoolsite'. Wij zijn educatiefen 'serius, degelijk'. Spunk is breder, lossier en speelser en richt zich op de belevingswereld van jongeren in het algemeen. Het kost ons verder niks en beide partijen beleven er een hoop lol aan.' Medewerkers van Spunk leveren inmiddels ook bijdragen aan de papieren krant. Vier van hen schrijven om beurten een column voor het zaterdagkatern Leven & cetera. Van der Zande noemt de samenwerking met de NRC een bekroning op het gezamenlijke werk: 'Spunk is erin geslaagd om jongeren aan te spreken.' Intussen zijn er weer volop nieuwe plannen. Eentje daarvan is een papieren uitgave van Spunk.

'Een soort Snoecks, maar dan voor jongeren. We willen ook een tv-programma gaan maken. BNN heeft wel interesse', aldus Van der Zande. Van het Bedrijfsfonds voor de Pers ontving Spunk een krediet van 50.000 euro. Geld dat onder meer geïnvesteerd werd in de strip 'Kelvin' van Edo Schoonbeek: Spunks 'enige echte politiek commentator'.

<http://www.spunk.nl>